

Kállay Eszter

Vérehulló fecskefű

találkozás magunkkal

elővettem a telefonom, hogy megtudjam, hogy vagyok.
végigpörgettem az appot, gyengéden, együttérzőn ajánlotta fel a hirdetéseket, hogy mit vegyek meg. közben rózsaszín képeket tolt elém, animációkat az emberi bőrről, a húsról, hogy hogyan választják szét, varrják újra össze.
biztosított róla, hogy mellettem áll, hogy a legjobb tippeket adja, hogy bármikor írhatok, és számíthatok a figyelmes chatelésre – ha átváltok a fizetős verzióra, amit most épp megethetek, egyszerűbben, mint valaha.

te hónapok óta bennem úszol, könnyű vagy, alig érzed a súlyod.
irigylésre méltó állapot, én
itt kint izzadok, válaszolok a felém repülő kérdésekre.
de miért ne ismerném el, hogy milyen
fárasztó megnőni?
egyszer kerek leszel, mint egy gyümölcs. csodálom, hogy ellentartasz a végtelen növekedéskényszernek, ami körülvesz –
saját idődet te magad töltöd ki, nincs szükséged határidőkre,
vagy mindig továbbnyúló tervekre.

az álmokra reggel csak homályosan
emlékszem, volt bennük végtelenség, kamaszkori helyszínek,
egy fájó igazság. te is láttad őket?

sheela na gig a bunkerbe költözik

sheela na gig nem zavartatja magát
derűsen ül a templom falán, a lábai széttárva, a vulvája kéken világít
azért ül ott, hogy mindenkit emlékeztessen
van testünk, és nem félünk tőle
régén azt hitték, paráználkodás vagy a gonosz ellen véd
ezen sheela csak nevet – van humora –, és még jobban kitarja
önmagát

amióta itthon vagyok, az idő nyílt így ki
tínédzserkoromban írt naplók bontogatják lap-szárnyaikat, és nagy
halomban terülnek
szét a babaruhák a nappali padlóján
egész nap rajtuk keresztül lépkedek, éveken gázolok keresztül, és
széthordom őket
pedig el sem mentem otthonról.
a lakásba ellentmondást nem tűrően furakodik be a fehér ég.
világos, rezzenéstelen ablakkeretek, mint kivont kardok
kimerevített állóképet vágna a külvilágból, állítólag az én érdekekben
engem védenek. ha kinyitom őket, és
széttárom magam, ki- és beáramlik a levegő
köldökön be, gáton ki.

mint egy legyező, követem. ki akarok nyílni.
sheela na gig, meséld el, hogyan kell
a saját sebezhetőségem szeretni, és a testi valóságom
ki vagy te, sheela na gig?

angyal, emlékmű egy elvetélt gyerekről, vagy maga a szülő nő?
azért nevetsz-e, mert jobb helyen vagy, mint mi
vagy mert a tested a bunkered, és ahelyett, hogy belé zárnád magad
belakod?

magra találni

a vasárnapok hónapja volt. azon gondolkodott, mi történik a méhében. mindent úgy csinált, ahogy az öngondoskodás diktálta. illóolajok, jógamatrac, arborétum. ott egyszer csak elsétált egy kísérleti növény mellett, töröten tárta fel magát, mint egy dühös gránátalma. hozzáérni tilos, még nem alakult ki egészen, nem tudni, mit tesz velünk. az árnyék és a fény simogatta az apró vörös terméseket, fel-alá, fel-alá. érezte, hogy lassan nedvesedik.

mi úszhat belül? érzi az apró vízgyűrűket, a belső lábtempót? nem tudta, hogy csak képzele-e a mozgást, de kinyújtott kézzel elkezdte filmezni a szelet, a fényt a gyümölcsön. addig tartotta a kamerát mozdulatlanul, amíg éles fájdalom állt be a karokba, mindkét váll elülső részébe.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomtatta és kötötte
a Central Dabasi Nyomda Zrt., 2023-ban
Felelős vezető Balizs Attila vezérigazgató

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Hradeczky Moni
Korrektor Balogh Emerencia
Műszaki vezető Takács Klári
A kötetet Pintér József tervezte
A borító Rudas Klára *Kallantyyú No. 4* című
festményének felhasználásával készült
(Andreas Fogarasi-gyűjtemény)
Kiadványszám 9266
Minion Pro betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4265-6